

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Der var en Kæmpe, stor og stærk

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Der var en Kæmpe, stor og stærk", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid74573/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

4 O Christnel af Minde
Lad aldrig forsvinde
Det Løsen, os aabner den herlige Stad!
Derind gaae med Glæde
Vi kun, som vi kvæde:
»Velsignelsen evig i himmelske Bad!«

(No. 51. *)

- 1 Der var en Kæmpe, stor og stærk,
Engang i gamle Dage,
I Krig han gjorde Under-Værk,
Bar dog Spedalskheds Plage,
Til i en sær lykkelig Stund
Han hørde Ord af *Barne-Mund*
Om *Jøde-Folkets* Læge.
- 2 *Elisa* hedd den Seer from,
Hørt *Elias*-Aanden,
Deri var Kraft til Lægedom,
Med Munden og med Haanden,
Og *Naman*, Syrer-Kæmpen stolt,
Til Vogns for Seer-Porten holdt,
Med Bøn om Gunst og Naade.
- 3 Prophetens Ord til Kæmpen lød:
I *Jordan* du dig bade!
Da brat fornyer sig dit Kiød,
Saa reent som *Rosen-Blade*.
Jo vist! gjenmæled Kæmpen graa,
Som om ei Floder himmelblaa,
Trods *Jordan*, vi har hjemme!
- 4 Med Hest og Vogn, i Hu fuldgram,
Nu hjemad drog den Kæmpe,

*) 2 Kong. B. 5.

Han tygged Drøv paa Ord og Skam,
Lod Tid dog Vreden dæmpe,
Og da han gav godt Ord igjen,
Det mærked brat hans Kiøre-Svend.
Han var fuldsnild i Tale!

5 God Herre stræng! er det ei saa,
(Tog Kiøre-Svend til Orde)
Om *svare* Ting dig lagdes paa,
Du Alt for Sundhed gjorde!
Hvi da ei hvad er barnelet?
O prøv i *Jordans* Flod den Tvæl,
Guds-Manden dig tiiraadte!

6 Som sagt, saa gjort, den stolte Mand
Nu axled Barne-Skrudet,
Og baded sig i *Jordans* Vand.
Syvfold paa Seer-Budet,
Og brat han fik, som Ordet lød,
For sin Spedalskhed Barne-Kiød,
Saa reent som Rosen-Blade!

7 Spedalskhed er for Sjælen Synd,
Hos Kæmper og hos Dværge,
Og læges kun den kan med Fynd
Af Ham fra *Zions* Bjerge,
Han siger: deel med mig min Daab
I *Jordans* Flod, da Barne-Haab
Du faaer om Himmerige!

8 Da tænker mangen Daare stolt:
Hvad nytter Vie-Vandet!
Ja, vender brat sig stødt og koldt,
Og siger: *intet* Andet?
Kan Vandet i min egen Brønd

Ei fuldt saa godt attvætte Synd,
Som det i Døbe-Funten!

9 Thi lyder det i Folke-Ring,
Som Svenden tog til Orde:
Om Herren kræved *svare Ting*,
Du Synder det vel gjorde;
Hvi da ei hvad er barnelet?
O prøv dog *Jordans Sjæle-Tvæt*,
Paa *Ordet*, som det *lyder!*

10 Ved Funten mangen Kæmpe god
Har ætlet Barne-Skrudet,
Og badet, som i *Jordans Flod*,
Sig der paa Herre-Budet,
Og glad lørnummet, *Barne-Daab*
Kan døde Synd og føde Haab,
Og skiænke Himmerige!

11 Lad derfor *Naman* for os staae,
Naar Stolthed os vil friste!
Lad ydmyg os til *Jordan* gaae
Med *Ham*, som *Alting* vidste!
Lad daglig os, paa Barne-Fød,
Neddukke dybt i *Daabens Flod*,
I *Guddoms-Trillingnavnet!*

No. 52. *)

1 Kom med til *Jordans Flod!*
Mig lyster nu at træde,
Hvor Herrens Fødder stod,
Og vente paa den Glæde
Hvorom mig fødtes Haab,

*) Omarbejdelse af *Kingow*: Mig lyster nu at træde, Her ned til *Jordans Vand*.